

XXIX. ROČNÍK

ÚNOR 2006

10 Kč

JILENNICE

zpravodaj města

Sloupek starostky

Začátek nového roku 2006 je úspěšně za námi a před námi jsou měsíce velmi náročné všestranné činnosti.

Přesto bych se ráda vrátila krátce k těm několika dnům s bohatou sněhovou nadílkou, přesněji k chování některých z nás.

Po třídním přívalem sněhu bylo třeba zajistit ze strany města nejdříve sjízdnost komunikací, vyčištění nejfrekventovanějších chodníků a přechodů pro pěší, z problémových částí centra odvézt vzniklé mohutné sněhové mantinely, ... A tak je opravdu nepochopitelné, že např. v Dolení ulici dva majitelé domů hned vyvezli sněh ze svých dvorků na vyklizené chodníky. Na několika místech na úzkých komunikacích na Kozinci, v Nádražní ulici i na chodnicích na sídlišti byla zaparkovaná auta tak, že bránila provádění kvalitní zimní údržby. Oč více je třeba si vážit spoluobčanů, kteří bez upozornění strážníka plní svoji povinnost vůči nám, chodcům.

23. února bude Zastupitelstvo města Jilemnice schvalovat rozpočet na tento rok. Jistě bude respektovat významné požadavky občanů, organizací, spolků, klubů. Většina investičních akcí města je dlouhodobě připravována nebo je sou-

částí schváleného několikaletého programu, jako jsou Program regenerace městské památkové zóny, Program regenerace panelového sídliště Spořilov a jiné. Velmi důležitou součástí rozvoje města je však rozvoj podnikatelských aktivit a úspěšná realizace investičních zá-
měrů.

V tomto roce by se měly v souladu s územním plánem města realizovat investiční akce za desítky a desítky milionů – výstavba dvou tělocvičen, devíti bytových domů za nemocnicí, polyfunkčního domu za radnicí, okružní křižovatky u bývalého Atesa, rekonstrukce čp. 9 na náměstí a další.

Věřím, že připravované městské investiční akce i akce fyzických a právnických osob budou námi všemi tak podporovány, aby byly úspěšně a v co nejkratší době realizovány ve prospěch našeho města Jilemnice a jeho návštěvníků.

V dalších číslech zpravodaje, která od tohoto čísla budou stát 10 Kč z důvodu barevné obálky, bude zveřejněn schválený rozpočet města na rok 2006. Pravidelně vás budeme po celý rok informovat o dění v našem městě. Další zajímavé informace najdete na nově instalovaném otočném panelu na sídlišti Spořilov.

Zusnesení rady města

Uvedená usnesení byla schválena jednomyslně, není-li uvedeno jinak.

► *RM schvaluje uzavření nájemní smlouvy k bytu č. 12 vel. 3+1 v čp. 1207 po panu Skalickém s panem Pavlem*

Farským, Jilemnice, Spořilovská 659 za nájemné dle pravidel schválených usnesením RM č. 173/04 dne 20. 5. 2004.

► *RM schvaluje podnájem nebytových prostor v čp. 70 (areál bývalého pi-*

vovaru) pro firmě KORREKT, s. r. o., Argentinská 26, Praha 7 za předpokladu, že komunikací mezi čp. 1 a čp. 70 nebudou projíždět vozidla s tonáží nad 3,5 t.

pro: 4, proti: 0, zdrželi se: 1

► *RM schvaluje* přidělení garsonky v čp. 985 (dům s pečovatelskou službou) po paní Růžičkové manželům Kadavým, Dvůr Králové, Alšova 785 (dcera bydlí trvale v Jilemnici).

► *RM schvaluje* uzavření smlouvy na pronájem městského majetku k umístění reklamních cedulí s panem Williamem Posnerem – FOTO A90, Jilemnice, Na Kozinci 933 dle předloženého návrhu.

pro: 4, proti: 0, zdrželi se: 1

► *RM jmenuje* pracovní skupinu (REALIZACE), která bude koordinovat další činnosti zajišťující výstavbu víceúčelové a školní tělocvičny ve složení: V. Hartman, P. Ott, M. Šnor-

bert, E. Seibert, M. Tůma, J. Hornig, J. Hanza.

► *RM jmenuje* pracovní skupinu (FINANCE), která vypracuje a doporučí návrh finančního řešení výstavby víceúčelové a školní tělocvičny ve složení: J. Beran, P. Ott, J. Hornig, M. Kynčlová, V. Hartman.

► *RM schvaluje* smlouvu o zabezpečení provozování sběrného dvora pro Město Jilemnice firmou RTT, s. r. o. Vrchlabí.

► *RM ukládá* předložit návrh na snížení počtu zaměstnanců města zařazených v městském úřadu a v organizačních složkách nejméně o tři.

pro: 3, proti: 1, zdrželi se: 0

► *RM ukládá* zajistit předložení návrhu na snížení počtu zaměstnanců zařazených v příspěvkových organizacích města (s výjimkou škol).

pro: 3, proti: 1, zdrželi se: 0

–pf–

Zimní úklid chodníků

Je tu zimní sezóna a stále se opakující problém: Kdo zodpovídá za úklid chodníků?

Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, stanoví ve svém § 27 odst. 4, že vlastník nemovitosti, která hraničí s místní komunikací v zastavěném území obce, odpovídá za škody (např. úraz), jejichž příčinou byla závada ve schůdnosti na přilehlém chodníku, která vznikla znečištěním, náledím nebo sněhem, pokud neprokáže, že nebylo v mezích jeho možnosti tuto závadu odstranit. Poškozený, který prokáže, že úraz se stal na chod-

níku přiléhajícímu k určité nemovitosti, může po vlastníku takové nemovitosti požadovat náhradu škody, a to v první řadě bolestné, dále náhradu za ztížené společenské uplatnění (pokud má úraz trvalé následky), náhradu za ušlou mzdu a také nákladů na léčbu, kterou nehradí zdravotní pojišťovny. Může žádat i náhradu za poškozené věci.

Zajišťovat úklid chodníků před vlastními domy je proto v zájmu vlastníků. Zákon však neukládá vlastníkům nemovitosti přilehlých k chodníku povinnost uklízet, nýbrž pouze odpovědnost za škody, jejichž příčinou byla závada ve schůdnosti místní komunikace. Po-

Nové plastové kryty popelnic.

Foto P. Pohůnková

kud by však vlastník přilehlé nemovitosti způsobil znečištění pozemní komunikace, má povinnost toto znečištění odstranit a uvést pozemní komunikaci do původního stavu; nestane-li se tak, je povinen uhradit vlastníkovi pozemní komunikace náklady spojené s odstraněním znečištění a s uvedením pozemní komunikace do původního stavu (§ 28 odst. 1 zák. č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů).

Výše uvedené vysvětlení zákona však neznamená, že situace tam, kde se tradičně vůbec neuklízí, je beznadějná. Město Jilemnice přijalo obecně závaznou vyhlášku č. 3/2000 „O odstraňování závad ve schůdnosti komunikací“. Tato vyhláška upravuje rozsah, způsob a lhů-

ty odstraňování závad ve schůdnosti místních komunikací a průjezdních úseků silnic. V článku II. je upřesněn způsob odstraňování závad. Cituji: „Závady ve schůdnosti se odstraňují zejména zameťáním, odklizením bláta a jiných nečistot, odklizením sněhu a ledu a v případě nutnosti i zdrsňováním povrchu inertními, ekologicky šetrnými a snadno odstranitelnými materiály.“ V dalším článku jsou uvedeny i lhůty pro odstraňování závad: „Závady ve schůdnosti musí být odstraněny ve středu města do čtyř hodin a v ostatních částech města do osmi hodin od doby, kdy nastaly. Nastanou-li závady ve schůdnosti v nočních hodinách (22.00–6.00 hod.), musí být odstraněny do 6.30 hod.“ V článku IV. je „střed“ města vymezen: „Za střed města

se pro účely této vyhlášky považuje zóna ohraničená ulicemi Geologa Pošepného, Nádražní, Dolení, V Domkách, Valdštejnská, Kostelní, Komenského, J. Haracha, Tyršovo náměstí, Jungmannova, včetně hraničních komunikací v celé své šířce a dále pěší spojka z ulice Jungmannova k autobusovému nádraží.“

A i když je třeba apelovat na každého z nás, že je hlavně morální povinností

zajistit potřebný úklid, je ve vyhlášce zajištěna možnost vymáhat plnění povinností, a to článkem V., kde je uvedeno, že porušení povinností stanovených touto vyhláškou bude sankcionováno podle platných právních předpisů. V našem případě je tedy možné vymáhat plnění povinností strážníky městské policie.

Václav Hartman,
místostarosta

Informace o hale

Nejen v Jilemnici se hovoří o potřebě zajistit pro volný čas dostatek takových aktivit, které povedou ke změně nevhodného životního stylu. Všichni si uvědomujeme, jaký dopad má na naši tělesnou schránku „sedavý“ způsob života a nadměrné přejídání bez dostatečného výdeje kalorií při tělesné námaze. A také víme, že dítě, které si hraje, nezlobí a přejeme si, aby právě naše děti si hrály tím správným způsobem. Nelze říci, že by naše město nedávalo dostatek příležitostí pro zdravý tělesný pohyb, přesto je správné, že se v jeho plánech jako jedna z priorit objevila akce „Výstavba sportoviště pro sálové sporty“. Nejen ve spojení s jilemnickou sportovní tradicí a z pohledu sportovců našich škol je stávající nabídka vhodných tělocvičen naprosto nedostatečná.

Proto jistě veřejnost příznivě přijme informaci o tom, že ve schváleném státním rozpočtu pro rok 2006 Jilemnice uspěla s požadavkem na získání finanční státní dotace. Ano, žádali jsme o dotaci na výstavbu školní tělocvičny, ale i o dotaci na víceúčelovou tělocvičnu, která by splňovala vyšší nároky na rozměry hřišť tak, aby například úspěšné volejbalist-

ky a úspěšní sáloví fotbalisté nemuseli své zápasy hrát v blízkém okolí. I když naše přání bylo vyšší, je příslib dotace 15 milionů korun dalším možným krokem k naplnění společných priorit. Ano, úmyslně používám slovo příslib. Abychom totiž mohli dotaci skutečně využít, musíme opustit různé, často malicherné připomínky k tomu, jak má sportoviště vypadat. Je třeba splnit to, co již bylo definováno. Na základě oprávněných požadavků, které již dříve stanovily, co vlastně chceme, ať pracuje projektant, ať dodavatel, který vzejde z veřejné soutěže, naplní již vydané stavební povolení a stavbu nám realizuje.

Pro nás i tak zbývá dost úkolů. Tím největším je zajištění dalších financí, náš vlastní podíl. Tělocvična, to není jen hrací plocha, ale i odpovídající sociální zázemí, parkoviště, přístupová komunikace a další „drobnosti“. Také proto lze předpokládat, že konečná cena stavby bude přes 50 milionů korun. Musíme se snažit získat další finanční prostředky. Budeme-li ve své snaze jednotní, jistě se nám to podaří, ale budeme muset také na některých položkách městského rozpočtu více šetřit, zapojit k tomu připravovanou

finanční rezervu, případně si vypomoci úvěrem. Hospodaření našeho města takový přístup umožňuje. Zastupitelstvo, které již stavbu schválilo, bude dále schvalovat finanční zajištění stavby, ale i dodavatele stavby. Bez tohoto postupu na příslibené peníze nedosáhneme, rovněž tak nesplníme termín výstavby, a to by bylo nejen již podruhé v historii našeho města, ale zřejmě také na dlouhou dobu naposledy. Co nás tedy čeká? Ve chvílích, kdy vyjde zpravodaj a kdy čtete tyto řádky, by již měla být vybrána firma, která nám zajistí dle zákona správně vyhlášenou veřejnou soutěž na dodavatele

stavby. Projektant by měl předložit přehled finančních nákladů a dále pracovat dle našich požadavků na prováděcí dokumentaci (na základě projektové dokumentace pro stavební povolení, které je již vydáno). Členové zastupitelstva buď již schválili nebo brzo schválí finanční zajištění stavby a na základě těchto podkladů budeme žádat o uvolnění příznané dotace a dále jednat o možných dalších finančních příspěvcích. Dodavatel stavby by měl být znám nejpozději v květnu a pak by již měl jen stavět a sta-
vět...

Václav Hartman, místostarosta

Plán odpadového hospodářství

Město Jilemnice, jako původce odpadů, má zákonnou povinnost zpracovat Plán odpadového hospodářství (dále jen POH), který musí vycházet z POH České republiky a Libereckého kraje a akceptovat zásady v těchto nadřazených dokumentech obsažené. POH byl zpracován a následně, jak zákon nařizuje, předložen Krajskému úřadu Libereckého kraje k připomínkování a jeho připomínky byly do POH zapracovány. Po souhlasném stanovisku krajského úřadu byl POH města Jilemnice předložen zastupitelstvu ke schválení, které tak učinilo na svém zasedání dne 15. prosince loňského roku.

A co si vlastně pod pojmem POH města mohou občané představit? Samotný dokument je členěn na několik částí. Po první části, která se zabývá identifikačními údaji původce a základními údaji o dokumentu, následuje část analytická, ve které je shrnuto současné nakládání s odpady ve městě včetně

způsobů odstraňování odpadů a jejich množství v posledních pěti letech. Tato část popisuje odpadové hospodářství takové, jaké skutečně je, se svými přednostmi a nedostatky.

Na závěr analytické části je provedeno vyhodnocení souladu či nesouladu nakládání s odpady s platnou legislativou i POH Libereckého kraje. Následuje část závazná, ve které jsou stanoveny cíle v nakládání s odpady, které musí být v souladu s cíli POH kraje i republiky, a způsoby jejich dosažení na následujících pět let.

POH je pro město závazným dokumentem na daný časový horizont a občané se s ním mohou seznámit buď na internetových stránkách města (www.mestojilemnice.cz) nebo nahlédnout do jeho tištěné podoby na MěÚ Jilemnice, odboru rozvoje a místního hospodářství (ing. Stolínová).

*D. Stolínová, odbor rozvoje
a MH MěÚ Jilemnice*

Jak se stavěl letošní Krakonoš.

Foto P. Pohůnková

Společenská rubrika

Životní jubilea – únor 2006

94 let

Hermína Macháčková, Jilemnice 736

Jarmila Malá, Jilemnice 985

Anna Prokopová, Jilemnice 136

86 let

Jaroslav Tuláček, Jilemnice 240

85 let

Karel Heppner, Jilemnice 245

Jiří Kraus, Jilemnice 992

Zdeněk Vrbata, Jilemnice 526

80 let

Zdeněk Karel, Jilemnice 533

Jaroslava Králová, Jilemnice 2

Gizella Lukášková, Jilemnice 992

Jaruška Petráňová, Jilemnice 666

Marta Soukupová, Jilemnice 992

Miluše Šorfová, Jilemnice 658

75 let

Ing. Miloslava Bažantová, Jilemnice 993

Zdeněk Zuzánek, Jilemnice 198

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví a hodně životní pohody do dalších let.

Sňatky – prosinec 2005

Stanislav Šmíd, Háje nad Jizerou, část Dolní Sytová a Iva Hlásná, Víchová nad Jizerou.

Novomanželům přejeme hodně štěstí na společné cestě životem.

Úmrtí

1. 12. Jiří Ježek (1933), čp. 695

4. 12. Vlasta Růžičková (1922), čp. 985

7. 12. Marie Havrdová (1929), čp. 195

10. 12. Jiří Dvořák (1946), čp. 82

27. 12. Josef Vítek (1909), čp. 767

4. 1. 2006 Václav Mečtř (1934), čp. 602

Pozůstalým rodinám projevujeme upřímnou soustrast.

Projekt Všímavé oko

Bezbariérové přístupy

Každý se jednou může dostat do situace, kdy bude odkázán na pomoc druhých. Nešťastnou náhodou se z vás stane invalida a váš život se od základu změní. Budete různě omezováni, nedostanete se na vozíčku do obchodu s potravinami, a až tehdy pochopíte závažnost této situace. Je nutné, abychom lidem se zdravotním postižením pomáhali a usnadňovali jim život, který už mají o tolik obtížnější. Nebo snad je vám jedno, že

se lidé kolem vás trápí? Že mají nešťastný život? Nebudeme přece sobečtí a zahledění sami do svého pohodlí. Žijme společně a nehedejme mezi sebou rozdíly, ale příležitosti jak se sblížit. Jednou cestou, jak pomoci postiženým lidem kolem sebe je výstavba bezbariérových přístupů.

K čemu vlastně bezbariérové přístupy slouží? Usnadňují pohyb pro zdravotně postižené či invalidní lidi, avšak i maminkám s kočárky. Do těchto přístupů řadíme: náhorní plošiny, výtahy, chodní-

ky pro nevidomé, různé mostky, nájezd-
dy aj.

Ve městě Jilemnice, kde žiji, přibývá
těchto zařízení. Město staví bezbariérové
přístupy pouze v úředních budovách
nebo pomáhá přímo konkrétním lidem.
A to finanční částkou na výstavbu plošin
či přestavbu bytu, podle potřeby.

První bezbariérový přístup, který mě
napadne okamžitě, se nachází v budo-
vě jilemnického gymnázia pro nižší roč-
níky – „pavilon“. Nachází se zde výtah
a v každém patře záchody pro invalidy.

Další přístupy se nacházejí na měst-
ských úřadech. Konkrétně výtah v budo-
vě C, kde sídlí úřad pro sociální péči.
Dále na radnici je zabudována náhor-
ní plošina, avšak není doposud vyřešen
další pohyb v budově. Sice se po plošině
dostanete do přízemí, ale do dalších pa-

ter se dostanete pouze po schodech. Ne-
smíme však opomenout finanční úřad,
který umožňuje snadný vstup a pohyb
v instituci. I Městská knihovna Jaroslava
Havlíčka v Jilemnici je plně přizpůsobena
pro invalidní návštěvníky. Další pří-
stupy se nacházejí v Městské nemocni-
ci – nedávno postavená lékárna na místě
dřívější vrátnice má chodník pro nevido-
mé a též i usnadněný vstup pro vozíčká-
ře. Chodníky pro nevidomé, do kterých
bylo nedávno investováno, jsou před
poštovním úřadem a kulturním domem.

Jsem ráda, že mohu napsat aspoň
o některých bezbariérových přístupech.
Jsou města, ve kterých nenajdeme ani
jeden. Přesto by se měly přístupy v Ji-
lemnici i nadále stavět. Doufejme, že
tomu tak bude i v budoucnu.

Jana Dubová

Tři králové... o hvězdě a mudrcích

V daleké, předaleké zemi žili tři mudrci.
Každý večer se dalekohledem dívali na
oblohu a vše, co zpozorovali, zapisovali
do veliké knihy. Jedné noci si všimli, že
se na obloze objevila nová hvězda.

„Ne, tak velikou a jasnou hvězdu
jsme určitě nikdy předtím neviděli. Co
to může znamenat?“

„Já si myslím,“ řekl jeden z mudrců,
„že se někde narodí královské děťátko.
Bude to asi jeho hvězda.“

„Máš pravdu,“ souhlasil s ním druhý
mudrc.

„Jsem si jist, že se mezi lidmi naro-
dil král celého světa. Ta krásná hvězda
nám oznamuje, že se narodil dobrý král,
na kterého lidé již dlouho čekali.“ Při-
pojil se k nim třetí mudrc. „Musíme se
mu jít poklonit. A vezmeme pro něho

dary, jaké se sluší pro krále – myrhu, zla-
to a kadidlo.“

A tak se tři mudrci vypravili na dale-
kou cestu. Zářící hvězda jim ukazovala,
kudy mají jít. Vedla je přes hory a doly,
až je dovedla tam, kam měli namířeno –
do Betléma, kde skutečně našli děťátko
s maminkou Marií. Mudrci poklekli
na zem, obdarovali novorozenátko svými
vzácnými dary a vzdávali mu poctu.
Klaněli se královskému dítěti, dobrému
králi celého světa.

Odcestovali pak zpět do své země
aby všem oznámili tu radostnou novinu,
že se narodil dobrý král.

* * *

A to bylo taky úkolem našich koledníč-
ků – zvěstovat, potěšit, obdarovat druhé

svoji přítomností a prospět přitom dobré věci. A za ochotu pomoci lidem, kteří to opravdu potřebují, děkujeme vám – lidem s dobrou vůlí a otevřeným srdcem.

Jeden starší pán, který žije sám ve Víchovské Lhotě, si každý den zapisuje do kalendáře, jaké bylo počasí a co se ten den přihodilo. V sobotu 8. 1. 2005 stálo

v kalendáři napsáno: „Ráno mlhavo, odpoledne sněžilo. V 18 hodin tu byli Tři králové – bylo to pěkné.“ Nemyslíte, že to je dobrý důvod, proč se vydat příští rok na další tříkrálovou cestu? Já si myslím, že ano. Ať máme opět co zapisovat do kalendářů a hlavně do našich srdcí. Tak zase za rok – nashledanou.

Ivana Grzešová

Krátké zprávy a oznámení

► Krkonošské muzeum

Výstavy: *Zvony, zvonky a rolničky.*

Výstava kostelních a hodinových zvonů, školních a domácích zvonků, rolniček a zvonců k zimním koňským postrojům atd. Jejich odlévání a restaurování. Ukázky zvonění.

► Městská knihovna Jar. Havlíčka

Vás zve srdečně k návštěvě. Dětské oddělení i oddělení pro dospělé čtenáře bylo doplněno řadou zajímavých titulů. Z naučné literatury si můžete zapůjčit mimo jiných knih i „*Moderní bydlení*“ vydané Ottovým nakladatelstvím; „*Ozdobné balení dárků*“ v pořadí již 3. díl autorky R. Křivánkové; „*Břišní tanec*“ současné aktuální téma pro ženy; „*Základy kresby*“ příručka pro výtvarníky z nakladatelství Svojtka; „*Výlety s dětmi*“ od Obůrkové Evy se zajímavými tipy, nápady a přehlednou mapou.

Z beletrie jsou připraveny knihy našich i zahraničních autorů. Začíst se můžete do dalšího pokračování oblíbené řady knih Olgy Sommerové, tentokrát „*O čem sní muži*“; V. Větvíčka – „*Něco pro zahřátí duše*“ fejetony o přírodě s pověstným autorovým humorem; „*Krkonošův rok*“ na horách, v lidové pou-

dačce, pořekadle a písni od A. Kutinové a její dcery Marie Kubátové; osobité životní příběhy žen „*Opuštěné... a konečně šťastné*“ autorky M. Formánkové jsou určeny nejen ženám, tak jako zatím poslední román „*Tajemný plamen královny Loany*“ Umberta Eca.

Za další pěknou četbou či dárkem se přijďte inspirovat do vestibulu Čs. Spořitelny, kde během provozních hodin probíhá celý měsíc výstava jilemnické knihovny.

Na Vaši návštěvu se těší knihovnice.

► KaMaRáDka kNíŽka

V měsíci únoru si společně s předškoláky připomeneme 85. výročí Zdeňka Milera – tvůrce oblíbené dětské postavičky Krtečka, výtvarníka, režiséra animovaných filmů a ilustrátora dětských knížek.

► Základní umělecká škola

Ve čtvrtek dne 23. února v 18 hodin se v sále školy uskuteční koncert žáků.

Těšíme se na Vaši účast.

Na benefičním koncertu dne 18. prosince 2005 v SD Jilm se vybralo na dětskou onkologii v Praze 21 000 Kč. Všem dárcům ze srdce děkujeme!

► Jaroslav Havlíček

3. února uplyne 110 let od okamžiku, kdy se v Dolení ulici v domě čp. 54 narodil český spisovatel Jaroslav Havlíček. Přestože mu osud vyměřil pouhých 47 let života, napsal řadu vynikajících psychologických próz (romány Neviditelný, Petrolejové lampy, Helimadoe, novely Zánik městečka Olšiny, Synáček, povídkové soubory Vzдорopohádky, Neopatrné panny a další).

Jilemnice pro něj zůstala po celý život hlavním inspiračním zdrojem. Neobyčejně rád se sem vracel. Jeho láska k rodnému městu vyzařuje z některých drobných próz (Domov, Bůh mého dětství a jiné). Pochován je na jilemnickém urnovém hřbitově. In memoriam mu bylo uděleno čestné občanství našeho města.

► Hala Čs. Spořitelny:

Upozorňujeme zájemce o výstavy v roce 2006 na volné termíny ve II. pololetí t. r. V případě zájmu kontaktujte jilemnickou knihovnu – telefon 481 544 005; knihovna@jilemnice.cz.

► Oznámení

Smíšený pěvecký sbor CAMPONOTUS při SD Jilm přijímá nové členy do všech hlasů se zvýšenou poptávkou po mužských hlasech (tenor, bas). Bližší informace na tel. 481 543 201 nebo na emailové adrese: moravcova@sdjilm.cz.

► Dětský maškarní bál

T. J. Sokol oznamuje změnu termínu konání dětského maškarního bálu, a to z 29. ledna 2006 na 5. února 2006. Začátek akce je ve 14 hodin.

Nový rok, kalendář – ano, ale...

Před několika týdny jsme začali obracet lístky v novém kalendáři s letopočtem 2006. Možná někoho napadlo, jak to vlastně s tím kalendářem je, když již loni (6. října 2005) se objevila v televizi zpráva o tom, že večer tohoto dne začaly oslavy Roš ha-šana, což znamená hebrejsky hlava roku, tedy Nový rok, a to s letopočtem 5766. A pravoslavní křesťané zase slavili loňský Štědrý den až letos na svátek Tří králů 6. ledna a Nový rok jim začne až v polovině ledna. I výročí Říjnové revoluce v Rusku jsme před časem slavili vždy až v listopadu. Arabský rok zase začíná 16. července a je o 622 let za naším letopočtem. Suma sumárum pěkný zmatek!

Loni jsem se v jednom článku v našem zpravodaji zmínil o problémech

s měřením času, dnes tedy pro změnu něco o kalendáři.

Námi používaný kalendář vychází ze zdánlivého denního a ročního pohybu Slunce. Jedna otočka Země je jeden den, jeden oběh Země kolem Slunce je jeden rok. Země se do stejného bodu při oběhu kolem Slunce dostane asi za 365 a čtvrt dne. Důležité je to „čtvrt dne“ a to slovíčko „asi“. Buďme rádi, že žijeme na Zemi, protože třeba na Venuši jim rok trvá jen 224,7 našich dnů, jejich den je však dlouhý 243 našich dnů, tedy jejich den je delší, než jejich rok.

Nejstarší známý kalendář byl zaveden ve starém Egyptě asi před šesti tisíci roky. Neměl měsíce ani týdny a rozeznával pouze tři roční období – dobu záplav na Nilu, dobu osevu a dobu žní.

Podle egyptského vzoru zavedl podobný kalendář ve své římské říši zhruba před dvěma tisíci lety císař Julius Caesar. Stavil jej řecký astronom Sósigen. Rok měl podle tohoto kalendáře 12 měsíců střídavě po 31 a 30 dnech. To dává dohromady 366 dnů, proto byl měsíc únor, tehdy zasvěcený zlým bohům, o jeden den zkrácen a rok měl svých 365 dnů. S tou čtvrtkou dne, o které se zmiňuji v minulém odstavci, se vyrovnal tak, že každý čtvrtý rok se toto druhé zkracování nekonalo. Jeden měsíc (červenec) byl nazván po císaři Julius. Tento kalendář platil jen několik let, protože když po císaři Caesarovi nastoupil císař Octavianus Augustus, ten také pojmenoval další měsíc (srpen) svým jménem. Nemohl však dopustit, aby jeho měsíc byl kratší, ubral proto únoru další den a přidal ho k srpnu. U dalších měsíců do konce roku potom přehodil střídání 30 a 31 dnů tak, jak to známe i dnes. Takto upravený kalendář, zvaný juliánský, platil potom přes 1500 let, až do 16. století. Rok měl 365 dnů, únor 28 dnů, každý čtvrtý rok byl přestupný s únorem o 29 dnech. Označování dne v měsíci číslem se ale ujalo až od 16. století, do té doby se dny označovaly většinou v návaznosti na církevní svátky (např. pátek po sv. Ludmile, ve starých zápisech uvedeno jako: *Feria sexta post Ludmilae* – jednoduché, což!).

Nyní přijde to zdůrazněné slovíčko „asi“. Přesná délka jednoho roku totiž není 365 a čtvrt dne (6 hodin), ale 365 dnů, 5 hodin, 48 minut, 45,71... sec. Rozdíl je něco přes 11 minut, to znamená, že juliánský kalendář se za 129 let o celý den opožďoval oproti skutečnosti. Do 16. století se tento rozdíl zvětšil na 10 dnů, dnes by tento rozdíl již činil 13 dnů. Proto byla bulou papeže

Řehoře XIII., vydanou 24. února 1582, nařízena úprava kalendáře. Ta spočívala v tom, že bylo 10 přebývajících dnů vynecháno (po 4. říjnu 1582 následoval hned 15. říjen 1582), a dále bylo stanoveno, že přestupným rokem sice zůstává ten, jehož poslední dvojčíslí je dělitelné čtyřmi, ale rok označující století je přestupný jen každý čtvrtý (proto roky 1700, 1800, 1900 přestupné nebyly, rok 2000 ano). Tato, tzv. gregoriánská (pojmenovaná po papeži Řehořovi) úprava kalendáře byla v některých státech (Itálie, Španělsko, Francie, ...) přijata okamžitě, někde později. U nás byla přijata v roce 1584, v Rusku až v roce 1918 (proto ta listopadová oslava revoluce, která začala 25. října 1917 podle juliánského kalendáře), pravoslavní křesťané ji však nepřijali vůbec (proto ještě nyní slaví vánoce a velikonoce o oněch 13 dnů později). I tato úprava kalendáře však není definitivní, protože stále tam zbývá rozdíl cca 26 vteřin za rok, proto za 3286 roků bude nutno náš kalendář zase o jeden den posunout.

Nyní píšeme rok 2006 našeho letopočtu neboli léta Páně. Je to počítáno od nejvýznamnější události pro každého křesťana, od narození Ježíše Krista. K počítání roků od Kristova narození došlo však až o 5 století později, tedy až poté, kdy se křesťanství stalo významným náboženstvím. Datování stanovil opat Dionysius Exiguus tak, že tehdy se zpětnou platností počítal, podle doby vlády jednotlivých panovníků, že k narození Krista došlo před 525 lety. Přehlédl však, že římský císař Augustus vládl nějakou dobu pod svým původním jménem Octavianus, nezařadil do číselné osy rok 0 a dopustil se i dalších chyb. O kolik roků se spletl, se dnes již nedá určit, mluví se o 5–12 letech. Na svou dobu to byla

i tak přesnost obdivuhodná. Co na tom, že Héródés Veliký, judský král, který brutálně potlačoval vzpoury, dal vyraždit betlémská nemluvítka, a proslul i jinak jako krutovládce, zemřel podle jeho výpočtů již v roce 4 před naším letopočtem, Halleyova kometa, kterou by bylo možno pokládat za betlémskou hvězdu svítila v roce 12 před n. l., ke sblížení planet Jupiteru a Saturnu tak, že vypadaly jako jediná velmi jasná, možná betlémská hvězda, došlo v roce 7 před n. l. A tak, i když v našem letopočtu označujeme roky před Kristem a po Kristu, ke skutečnému narození Ježíše Krista muselo dojít zřejmě o něco dříve, než odpovídá jeho počátečnímu bodu. Posouvat letopočet tak, aby lépe odpovídal historickým faktům, již ale nebudeme.

Náš, neboli křesťanský letopočet, není také jediným způsobem počítání let. Staří Řekové počítali roky od první olympiády konané v roce 776 před n. l., staří Římané od údajného založení Říma v roce 754 př. n. l. Židé zase počítají čas

od stvoření světa, ke kterému podle Starého zákona došlo 7. října 3761 př. n. l., muslimové od 16. července (případně 24. září) 622, tj. od útěku Muhameda (u nás zvaného Mohamed) z Mekky do Mediny, atd. I v novější době byly číněny pokusy o stanovení jiného počátku letopočtu – např. ve Francii od Velké francouzské revoluce, v Rusku od Velké říjnové revoluce, v Íránu byl v roce 1976 zaveden letopočet počítaný od vzniku perské říše a staří Mayové zase měli přesně určen nejen počátek letopočtu, ale dokonce i jeho konec, tedy konec světa (přesné datum této události raději uvádět nebudu).

Na počítání času by se dalo najít ještě mnoho dalších zajímavostí – třeba proč má týden sedm dnů, proč se Velikonocce v kalendáři stěhují, jak je to s jednotlivými znameními horoskopu nejen našeho slunečního, ale i jiných – čínského, egyptského, indiánského, keltského a dalších. O tom třeba zase někdy jindy.

–cj–

Hasiči hodnotili

Jako každoročně se i letos začátkem ledna konala valná hromada dobrovolných hasičů Jilemnice. Členové se v hojném počtu sešli, aby zhodnotili uplynulý rok, vyslechli zprávy o tom, jak sbor hospodařil, a aby projednali úkoly na rok letošní.

Ze zpráv předložených starostou a velitelem sboru vyplynulo, že minulý rok byl úspěšný. Úkolem hasičů není zasahovat pouze u požárů, ale řada zásahů byla i u technických a ekologických havárií, u dopravních nehod a podobně. Vedle ostrých zásahů se jilemničtí hasi-

či zúčastnili i několika námětových cvičení, která měla prověřit jejich připravenost. Poslední ostrý zásah před valnou hromadou se konal prakticky několik minut před jejím zahájením. Požár vypukl v expedici závodu Technolen, byl však v zárodku rychle uhašen a nerozšířil se. Způsobila jej závada na zářivce a našťastí se v prostoru pod ní nenacházel žádný hořlavý materiál. Zjištění, proč k této závadě došlo, bude výsledkem dalšího šetření. Jilemničtí hasiči se však mimo hlavní činnosti, kterou je pomoc při požárech a haváriích účastní, přípa-

dě sami organizují i jiné akce, spíše společenského charakteru.

Tak hned začátkem roku proběhlo zvaní na ples a vlastní hasičský ples, který je vždy důležitou událostí plesové sezóny. V březnu také bylo projednáno schválení revize na starou historickou parní stříkačku, kterou sbor vlastní, a bylo požádáno o krajské granty na aktivity pro děti a mládež. Granty na letní tábor mladých hasičů, podzimní soustředění dětí a na technické vybavení byly získány. Dále hasiči obdrželi dotaci od EU na projekt: Zlepšení bezpečnosti Euroregionu NISA, který realizují společně s Hasičským záchranným sborem Libereckého kraje.

V květnu potom, jako každý rok, byly položeny květiny k hrobům členů, kteří se svou činností zasloužili o svobodu našeho státu a k pomníkům padlých při květnovém povstání. Byl oslaven svátek sv. Floriána, patrona hasičů, a úspěšná byla i činnost na městském jarmarku. V létě hasiči nechyběli ani při dětském dnu a na Krakonošových letních podvečerech pořádaných Společenským domem Jilm. Proběhl tábor mladých hasičů v Miletínských lázních a zájezd na Zahradu Čech do Litoměřic. Při běhu Terryho Foxe hasiči zajišťovali podávání čaje.

V září byl předán do celkové opravy automobil LIAZ, na což město obdrželo dotaci od krajského úřadu a část nákladů hradilo ze svého rozpočtu. Proběhla i dvě větší taktická cvičení – na únik oleje a stavění norných stěn na Jizeře a požár lesa a havárii letounu ve Špindlerově Mlýně. Toto cvičení bylo společné s polskými záchranáři. O měsíc později byla Jilemnice pověřena uspořádáním mezinárodní konference k projektu Zlepšení bezpečnosti Euroregionu NISA. Proslavil se potom kraloval Mikuláš svou akcí pro děti a potom, při městském jarmarku, se

upeklo několik pytlů brambor na tradiční sejkory.

Akcí však bylo podstatně více – konala se pravidelná teoretická školení, byla opravována a udržována technika. Členové sboru se jako jednotlivci i celá družstva mužů, žen a mladšího i staršího dorostu velmi často zúčastňovali v rámci okresu i kraje soutěží v požárním sportu, kde se velmi dobře umísťovali. Zde je nutno vyzvednout účast Zuzky Jebavé na Mistrovství ČR v Plzni, kde se v jednotlivcích umístila na 7. místě a v překážkovém běhu na 18. místě ze 118 startujících. Překonávání překážkové dráhy s přelézáním příčného břevna, prolézáním oknem, běhu po kladině v ruce s těžkou proudnicí a hadicí, kterou je nutno na konci rozvinout a zapojit si dovedou představit snad jen muži, kteří podobnou „opičí dráhu“ zažili na vojně.

Na závěr jen přehled několika nejzajímavějších zásahů provedených v letošním roce: březen – ropná havárie u ČSAD v Rokytnici n. Jiz. a čerpání zatopeného sklepa v hotelu Vyhlička; duben a květen – námětová cvičení ve Špindlerově Mlýně a ve firmě Singing Rock v Poniklé; červen – likvidace vody a bahna při letním prudkém dešti na Kozinci a v ulici Na Drahách; září – námětové cvičení evakuace Základní školy v Jilemnici; říjen – požár ve firmě EMBA v Pasekách n. Jiz., požár lesa v Roprachticích; konec prosince – likvidace spadlých stromů při kalamitě na silnicích před Harrachovem.

Naším hasičům je zapotřebí za jejich záslužnou činnost, které věnují svůj volný čas a jsou kdykoliv připraveni pomáhat, poděkovat a přát si, abychom jejich zásahů napříště potřebovali co nejméně.

Ze zpráv starosty a velitele sboru na valné hromadě vybral –cj–

Téma: Hraběnka

Z jednoho pohledu...

Vážený občane Jilemnicka, neuplyne možná dlouhý čas a vaše nedělní procházky, víkendové radovánky s ratolestmi či všednodenní houbaření v lokalitě zvané Hraběnka se stane minulostí. Chystaný záměr města vybudovat v tomto prostoru víceúčelový sportovní areál je už jen krůček od svého zrodu.

Jilemnicki lze oprávněně nazvat kolébku českého lyžování, o tom snad nepochybuje nikdo. Důkazem toho jsou světové úspěchy některých našich lyžařů. Přesto všechno bych však zůstal nohama na zemi a tak trochu se držel hesla „sůl nad zlato“. Pokusím se vám objektivně a laicky z pohledu občana města nastítnit situaci, která se možná záhy stane realitou. Zastupitelstvo města má snahu vybudovat sportovní komplex, určený především lyžařům-biatlonistům (nikoli běžné veřejnosti!), a to v předpokládané výši 150 mil. Kč. Jedná se o vybudování nové, velmi rozsáhlé dráhy pro kolečkové lyže s biatlonovou střelnicí, běžecký okruh, výstavbu nové provozní budovy, obslužných buněk, parkoviště a ubytovacího zařízení minimálně o 150 lůžkách. Co si pod tím máme představit? Lesy a lesní souvratě na Hraběnce budou protkány asfaltovou cestou dlouhou až 5 km, ústící do trestného kolečka, které bude spolu s malorážkovou střelnicí, hotelem a dalším příslušenstvím nemalým zásahem do přírodního ekosystému. Pouze na malorážkovou střelnici o 15 „stavech“, trestné kolečko a obslužné buňky padne stávající lesní porost o výměře cca 2 ha (100 × 200 m). A ho-

tel? Každý si dokáže představit, jak vypadá ubytovací zařízení pro 150 lidí. Potřebuje příjezdovou komunikaci, příslušný počet parkovacích míst, inženýrské sítě (zdroj vody, elektřiny a kanalizaci). Je třeba si také uvědomit, že malorážková střelnice není vzduchovková a kulka z této zbraně je smrtelně nebezpečná.

Projekt Hraběnka přijde na 150 mil. Část zaplatí EU, něco stát a zbytek město, které musí uhradit i přípravu projektu, která bude činit 7–12 mil. Kč. Nenamítám nic proti zvelebování a prosperitě města Jilemnice, ale položím-li si pár jednoduchých otázek ohledně této problematiky, nenacházím uspokojivou odpověď. Vyplatí se městu taková investice a následný provoz a údržba? (Provoz hotelu se městu jistě nevyplatí, a proto již dnes počítá s tím, že bude hledat pronajímatele.) Nemůže město Jilemnicki potkat stejný osud jako Rokytnici nad Jizerou, která vinou podobným plánům „proslavila“ jako nejzadluženější obec v celé ČR? Neviděli by občané raději vyrůstati dlouho zmiňovanou sportovní halu pod nemocnicí, kde by se jejich děti mohly všestranně vyžít? Jaký bude vliv stavby na její nejbližší okolí – nepřinese nám provoz a fungování areálu náhodou nějaká omezení či opatření?

Není mi lhostejný přístup lidí, kteří ve vlastním zájmu vybudují na městském majetku luxusní stavbu, která nebude určena pro širokou veřejnost, nýbrž bude sloužit pouze určité skupině lidí a rozhodně nebude využita celoročně. Jistě máte i vy svůj názor, tak se odhodlejte a řekněte ho veřejně! Ještě není pozdě – společně to můžeme změnit!

Jiří Vraštil a Aleš Drahoukoupil

...a z druhého pohledu

Milí spoluobčané,

dovolím si také přispět do diskuze „Hraběnka“, a to z pohledu člověka, který se do Jilemnice přistěhoval, navíc přímo naproti této lokalitě.

Poprvé jsem do Jilemnice přišel z Orlických hor jako student lyžařského sportovního gymnázia před 25 lety. Studium na jilemnickém sportovním gymnáziu bylo prestižní záležitostí. Jilemnice tehdy měla v areálu Hraběnky novou ojedinělou kolečkovou dráhu, na které jsme pravidelně trénovali, v lese byly vysečány, označeny a udržovány v létě běžecké, v zimě lyžařské tratě. Kolegové biatlonisté měli střelnici odpovídající požadavkům tohoto sportu, ke které se šlo krásnou březovou alejí. Jilemnice byla v lyžařském světě pojmem.

Jak to vidím s odstupem těch 25 let? Zatímco např. v Novém Městě či v Lomnici nad Popelkou vybudovali lyžařské areály, Jilemnice svých výhodných podmínek příliš nevyužila. Její občané jsou i nadále hrdí na své město jako na kolébku lyžování, ale nebude zanedlouho toto pyšné tvrzení bít do očí ve srovnání s realitou? Kolečková dráha zarůstá lebedou a brzy se její drolící okraje a hrbolatý povrch stanou nebezpečné i pro vycházkové turisty a malé děti na kolech, na které se odpůrci projektu Hraběnka odvolávají. Údržba běžeckých tratí není samozřejmostí, jedná se totiž o celkem 25 km. Při vstupu na biatlonovou střelnici je třeba se probrodit močůvkou a rozrůstajícím se nepořádkem kolem kravína a březová alej povážlivě řídne.

Lyžaři se i nadále snaží zachovávat tradici – v zimě jsou projížďeny tratě pro širokou veřejnost (okruh „Bud' fit“), pořádají se různé akce a závody. Ale ma-

teriální zabezpečení tomu neodpovídá. Bydlím naproti tzv. „buňkám“, takže asi nikdo nemá lepší přehled o tom, jak situace vypadá během zimy, obzvláště, je-li hezké počasí. Silnici lemují auta někdy až ke kravínu, lyžaři (včetně dětí ze sportovních tříd) se nemají kde převléknout ani kam si zajít na toaletu, takže jsou nuceni se potupně schovávat za stromy či buňky. Lidé, kteří přijeli z větší dálky, svačí v napůl otevřených autech a nechápou, že ta slavná kolébka českého lyžování zde nemá ani obyčejný bufet s teplým čajem a veškeré zázemí jsou boudy stlučené lyžaři-brigádníky. V létě je smutný pohled na rodiče, kteří obují děti do kolečkových bruslí a vyjedou na kolečkovou dráhu, aby se za chvíli vraceli zpět, protože jízda po hrbolatém povrchu není možná.

Projekt „Hraběnka“ by měl přinést užitek a prospěch jak sportovním návštěvníkům města, tak domácím. Celý projekt je založen na malebnosti lokality „Hraběnka“. Nová dráha půjde převážně mimo les (po okraji lesa), odlesňováním je míněno jen rozšíření stávající páteřní cesty a oblasti střelnice, která je umístěna mimo obvyklé vycházkové trasy a bude standardně zabezpečena. Stávající kolečková dráha bude upravena pro pěší širokou veřejnost a přilehlá část lesa „u lavičky“ by měla získat vzhled lesoparku. Hotel by měl být na polích mezi kolečkovou dráhou a panelovými domy. Je koncipován tak, aby evokoval atmosféru starých horských hotelů. Samozřejmě je k němu nutné i parkoviště a příjezdová komunikace, ale tak to funguje i v centrech lyžování jako např. Gardena či Cortina, kde o pozitivním estetickém dojmu nikdo nepochybuje. Vždyť když se staví na náměstí Krakonoš, také tam musí jezdit bagr a tradice

jarmarků vyžaduje trochu tolerance přinejmenším od obyvatel náměstí.

Ano, také si říkám, že nám domácím tu zatím nic neschází. Neohrozí nás zamýšlený projekt? Nebude nám tu vadit větší provoz, nebudou tu pořívávat skupinky hlučných německých turistů nebo rušit zásobovací auta k hotelu? A výstavba takového centra jistě nebude za týden hotová... Asi by bylo pohodlnější nechat vše při starém a v klidu si tu chodit na vycházky, než stávající cesty zarostou lebedou úplně. Ale budoucí generace už bude muset na Jilemnici opravdu hledět jako na historickou kolébku lyžování, jejíž tradici se díky pohodlnosti nepodařilo udržet.

Nikdo z nás veřejně neřekne, že je proti rozvoji města. Každý je pro rozvoj a prosperitu. Ale jak konkrétně si ji představujeme? Ve výstavbě továren či supermarketů? Průzkum veřejného mínění ukázal a zastupitelstvo odsouhlasilo, že rozvoj města bude založen na turistickém ruchu a využije podmínek pro sport, které tu nepochybně jsou. Dnes jsme v situaci, kdy je uzavřen evropský rozpočet a my můžeme z tohoto rozpočtu čerpat, pokud však budeme připraveni předložit konkrétní projekt. Možná tuto příležitost v budoucnu již mít ne-

budeme. Příkladem může být finančník, který zdědil 1 mil. Kč. Může si koupit nový vůz a pěkné oblečení dětem nebo peníze investovat do aktiv, které v budoucnu přinesou trvalý zisk celé rodině, i když to skýtá určité riziko.

Je dobré zdůraznit, že investorem by mělo být město, které jediné bude moci ovlivňovat zájmy ve prospěch svých občanů, i když konkrétním provozovatelem může být např. hotelový řetězec. Úspěšný projekt by přinesl nejen oživení turistického ruchu (který předpokládá široké spektrum turistů – vrcholové sportovce, sportující veřejnost, seniory i mládež), ale následně i zlepšení podmínek pro sportovní třídy ZŠ i gymnázia. Tento pilotní projekt by podpořil školství, dále by zvýšil pobídku směrem ke službám (otevřít doby v obchodech, restaurace, rehabilitace atd.) a nepochybně by nastartoval i další navazující aktivity a rozmnožil pracovní příležitosti.

Každá lidská činnost skýtá rizika, ale štěstí přeje připraveným. Občané-odpůrci, máte-li lepší projekt, který zaručuje jistý rozvoj a prosperitu města, a máte-li síly ho dotáhnout do vítězného konce, neváhejte a předložte jej!

Aleš Kožnar,

člen pracovní skupiny „Hraběnka“

Bukovina u Čisté

Obec Bukovina u Čisté je údolní vsí, která horní částí přiléhá ke Studenci a východním směrem údolím navazuje na obec Dolní Kalná.

Počátky dějin obce Bukovina u Čisté jsou velice nejasné. První zmínka je činěna v zápise knih svolacích z roku 1386, kdy je před Petrem z Vartenber-

ka a z Kosti řešeno vznesení odporu Jana řečeného Pecka z Pecky na proklamaci Hrzka plebána v Radimi na tři poplužní dvory v Nedaříži a na vše, co k nim přísluší ve Vidochově a v Bukovině. Jan z Pecky vznesl odpor pouze na příslušenství ve Vidochově s tím, že na něj má zápis v zemských deskách. S ohle-

Bukovina u Čisté

Repro pohlednice z archivu obce

dem na fakt, že Nedaříž a Vídochov jsou v těsné blízkosti Bukoviny u Čisté, lze důvodně předpokládat, že je v zápise z roku 1386 zmíněna právě tato ves. Ze zápisu však nijak nevyplývá, kdo Bukovinu v této době vlastnil. Nebyl to ani farář z Radimi a ani Jan z Pecky.

Jak se vyvíjel název obce: 1543 ves Bukowinka, 1544 Bukowinka, 1854 Bukovina Čistecká, 1886 Bukovina u Čisté.

Od roku 1850, kdy se Bukovina vymanila z područí vrchnostenského a robotního, tvořila samostatnou obec. V roce 1873 byla Karlem z Morzina založena osada Karlov, která správně spadala pod obec Čistá. Osada byla v roce 1927 sloučena spolu se samotou Hájenkou a devíti čísly popisnými Čisteckých, s politickou obcí Bukovinou a při sčítání lidu v roce 1930 zde žilo 373 obyvatel. V současné době je katastrální výměra obce 317 ha, kde žije 186 obyvatel s průměrným věkem 36,1 roku.

V roce 2003 byly Parlamentem ČR schváleny symboly obce. Znak obce lze popsat takto:

V modro-stříbrně děleném štítě nahoře vyrůstající zlatý lev s červenou zbrojí, dole vztyčená zelená buková větev se třemi listy a dvěma červenými bukvicemi mezi nimi. Horní polovina štítu je inspirována erbem pánů z Valdštejna, kteří byli v minulosti vlastníky obce. Dolní polovina znaku je mluvícím znamením se vztahem k názvu obce. Stříbrnou polovinou štítu je symbolizována druhá část úplného názvu obce „u Čisté“.

V květnu roku 1912 bylo započato s výstavbou nové školy, nákladem 36 000 K a 27. 9. téhož roku bylo zahájeno vyučování v jedné školní třídě. Pro velký počet žáků byla v roce 1921 otevřena druhá školní třída.

Aby mohlo být v pozdějších letech postaráno o děti předškolního věku, byla v roce 1975 zřízena MŠ. Ta sloužila pro místní, ale i pro přespolní děti z Čisté, Levínské Olešnice a Horek. Toto už je ale vše minulostí, protože obě tato zařízení byla z moci úřední (pro nedostatek docházejících dětí) uzavřena – škola v roce 1983 a MŠ v roce 2003. V současné době dochází pět předškolních dětí a dvacet pět dětí školou povinných do Studence, Jilemnice nebo Čisté u Horek.

Odchodem žáků však budova školy nechátrá, je v ní k dispozici místní lidová knihovna, zasedací místnost OÚ. Tělocvična slouží k pravidelnému cvičení žen a dětí. Zbylé prostory jsou pronajaty pionýrské skupině „Veselí Medvědí“ z Prahy 8.

V majetku obce je kulturní dům, kde se pořádají společenské a kulturní akce, jako jsou plesy, diskotéky, akce pro děti. Po loňské rekonstrukci začíná být zájem o pronájem tohoto malého, ale útulného kulturního stánku ke svatebním hostinám nebo rodinným oslavám. Nejedná se pouze o místní občany, ale i o organizace či soukromé osoby ze sousedních obcí. Stejně tak je k dispozici pronájem přírodního areálu.

Spolkovou činnost vykonává jen Sbor dobrovolných hasičů, založený v roce 1887. Jeho členové se starají o veškeré kulturní a společenské dění v obci, ale tou nejzákladnější prací je práce s mládeží v zájmovém kroužku „Mladý hasič“.

I když jsme malá obec, tak zde můžeme najít několik živnostníků, jako je Kovovýroba Paulů a syn, prodejna se smíšeným zbožím paní Dlabolové a zemědělské farmy p. Kodyma a Šubřta, kteří obdělávají celkovou rozlohu

100 ha. V katastru obce je výrobní obalového materiálu f. Hariso z Vrchlabí.

Občané naší obce využívají nejbližší spádovou obec Studenec, za účelem návštěv zdravotního zařízení a služeb České pošty.

Dominantním útvarem obce je návrší Stráž se samotou Horka, které území roz-

dělují na část odvrácenou a přivrácenou ke krkonošskému masivu. Nejpůvabnější pohledy na Krkonoše jsou z nejvyšších poloh Bukoviny a z vrchu Horka. Krajina a příroda v okolí je malebná a relativně málo narušená civilizačními vlivy.

*Jiří Hanousek,
starosta obce*

K prameni řeky Jilemky (3. část)

Majiteli některých těchto pozemků jsou obyvatelé Martinic. Řeka nejprve podteče železniční nadjezd a po 100 m doplňuje dřevěný most. Cesta po tomto mostě vede z Martinic do Javorka a dále do Jilemnice. Na jedné schůzi obecního zastupitelstva p. Jiří Tomáš navrhol, aby tato cesta byla zrekonstruována. Mohla by tak být využívána martinickými občany při cestě do Jilemnice, ať pěšky nebo na kole, neboť hlavní silnice je z důvodu velké frekvence velmi nebezpečná. Doufám, že tato připomínka bude jednou realizována.

Dalším přítokem Jilemky je „Javorecký“ potok, který pramení v lese Brabeneč mezi Jilemníci a Horní Brannou, kde o 100 m dále stávala socha sv. Bohdana. Potok protéká lesním porostem, má třetí smírčí kamenný kříž (počítáno směrem od Martinic), protéká oběma javoreckými rybníky, pod hrází se spojí ještě s dalším potokem z lesa Brabeneč a pokračuje lučním porostem, oblastí „Blaníka“ a vlévá se do Jilemky. O kousek dále se do Jilemky vlévá přepadová voda z nově vybudovaného lesního rybníka. Rybník byl vybudován v r. 2002, zaujímá plochu 3 ha, průměrná hloubka je 1,7 m. Rybník se nalézá v krásné romantické krajině. Je hojně navštěvován a využíván

místními i okolními občany. Voda do tohoto rybníka přitéká z rybníka „Slané bahno“ položeného asi o 300 m výše. Podle starých bájí se v něm utopil sedlák s povozem plným soli. Asi 150 m směrem k panské silnici do Horní Branné se nalézá druhý kamenný smírčí kříž. Přitékající voda do Slaného bahna pramení v brenských lesích za „Veselým vrchem“ u „Lesního domečku“. Od rybníka Slané bahno směrem k Javorku se nalézá ještě jeden starý lesní rybník, který byl obnoven v r. 1992. Tomuto místu se říká „Nabubně“. Voda do tohoto rybníka přitéká také z brenského lesa zvaného „Jedlina“. Přepadová voda se vlévá do Javoreckého potoka a společně vtékají do Jilemky.

Vraťme se však do místa, kde Jilemka protéká hrází bývalého velkého martinického rybníka. Po této hrází prochází cesta z Martinic do Horní Branné do zámku. Tato cesta má několik názvů: Kamenná, Panská, Hraběcí, Tvrdá nebo Mlejnská. Hned pod hrází se nachází jedna z nejstarších budov v Martinicích. Je to bývalý mlýn, který byl po zrušení rybníka v r. 1852 také zrušen. Později v něm byla zřízena pila na řezání práčů při výstavbě železniční tratě. Poslední úprava tohoto domu byla na hájovnu. V té se vystřídalo několik majitelů.

Posledním nynějším majitelem je pan ing. Jaroslav Pohl, který se o tuto budovu velmi dobře stará. Rybník nebyl již nikdy napuštěn. Byl rozparcelován, prodán martinickým občanům a využíván jako louka. Je to již martinický katastr. U starého mlýna je napojen nový martinický vodovod i do Jilemnice. Potrubí je taženo podél Jilemky. Vodovod byl vybudován v r. 1992. Voda do něho pramení v kopci „Hůra“ nad martinickým nádražím. Skoro ve stejném místě je další vodní pramen, od kterého byl vybudován v r. 1896 vodovod do Jilemnického pivovaru, kde z této vody vařili pivo. Tímto vodovodem protékala voda trubkami, které byly místy zhotoveny ze dřeva. Oba vodovody vedou zhruba souběžně.

Asi 200 m od hráze proti toku je cesta do Horní Branné, která byla v roce 1957 při vstupu do lesa upravována. V těchto místech byly martinickými občany p. Janem Haškem, p. Bohumilem Lauerem

a hlavně p. Františkem Mannem nalezeny zbytky keramiky polité dehtem. Tento náález svědčí o využívání branských lesů ve 13. a 14. století k výrobě dehtu. Keramika je starší než první písemné zprávy o osídlení Martinic z roku 1492. Je to nejstarší doklad o výrobě dehtu na Jilemnicku. V roce 1955 byla z tohoto místa použita voda z Jilemky pro nově vybudované sokolské kluziště. Ve spolupráci s místními hasiči (tenkrát požárníky) byla přivezena motorová hasičská stříkačka a hadicemi dlouhými 250 m bylo kluziště napuštěno. Protože tato akce se konala koncem listopadu a v noci byly již mrazíky, musely se hadice po skončení napuštění ihned rozpojit a odvézt do kotelny místní továrny a na kotli vysušit, aby byly zase připraveny pro případné použití. Byla to vzorová akce spolupráce dvou největších zájmových organizací v obci. *(Pokračování příště.)*

Vladimír Šoustal

(Převzato z Martinického zpravodaje.)

Zlepšujeme sokolovnu

Jistě si každý, kdo od září 2005 procházel kolem sokolovny, povšiml, že se na ní dějí zase velké změny. Tělocvičné jednotě Sokol Jilemnice se podařil husarský kousek – získat státní dotaci od Ministerstva financí ČR ve výši 4,5 mil. Kč na stavební část rekonstrukce, inženýrské práce jsme hradili z vlastních zdrojů.

Cílem této další etapy rekonstrukce sokolovny byla výměna oken na celé budově, nová fasáda, oprava podlah a obložení obou cvičebních sálů. Ve výběrovém řízení byla vybrána firma RYSPOL, s. r. o., Vrchlabí, která prováděla rekonstrukční práce dle projektové dokumen-

tace ing. A. Kožnara, stavební dozor zajišťoval pan B. Šír.

Ani tato přestavba se ovšem neobešla bez finančních problémů, které s sebou přinášely dotační podmínky MF ČR. Naším základním úkolem bylo zrušit zástavní právo na budovu sokolovny. Následně proběhla vstřícná jednání s městem Jilemnice za podpory starostky a místostarosty města i všech členů zastupitelstva. Česká spořitelna, a. s., si kladla podmínku, a to finanční zástavu ve výši 100 tis. Kč. Tuto částku složilo osm členů naší jednoty, a tím bylo možno zrušit poslední zástavu na majetku. Katastrální

Velký sál sokolovny a ochrana oken sítěmi.

Foto P. Vaněk

úřad v Jilemnici projevil pochopení při konečném zapsání do LV. Nutno dodat, že vše probíhalo ve velké časové tísní. Po náročném papírovém koloběhu s ministerstvem se peníze z dotace objevily na našem účtu až v prosinci 2005, kdy byly práce na budově už ukončeny. Teprve tehdy jsme mohli stavební firmě uhradit faktury za vykonané práce. Nervové vypětí, které nás provázelo po celou dobu rekonstrukce, z nás začalo opadá-

vat až po úspěšné kolaudaci 14. prosince 2005. — Nyní se nikdo z nás nemusí stydět za to, že sokolovna stojí vedle historické budovy v památkové zóně města. I vnitřní prostory sokolovny teď nabízejí lepší prostředí pro sportování. Všem zúčastněným, kteří se zasloužili o současnou podobu sokolovny, patří poděkování. Jistě je i nadále bude těšit, že za nimi zůstalo dobře vykonané dílo.

Výbor T. J. Sokol Jilemnice

Buddhismus Diamantové cesty

Buddhismus jako způsob života je název přednášky cestujícího učitele Romana Lauše. Uskuteční se v pátek 10. února 2006 od 19 hodin v Jilemnici ve Společenském domě Jilm. Roman Lauš je

českým učitelem tibetského buddhismu v tradici Karma Kagjü a praktikuje ji již osm let.

Linie Karma Kagjü je jednou z velkých škol buddhismu Diamantové cesty

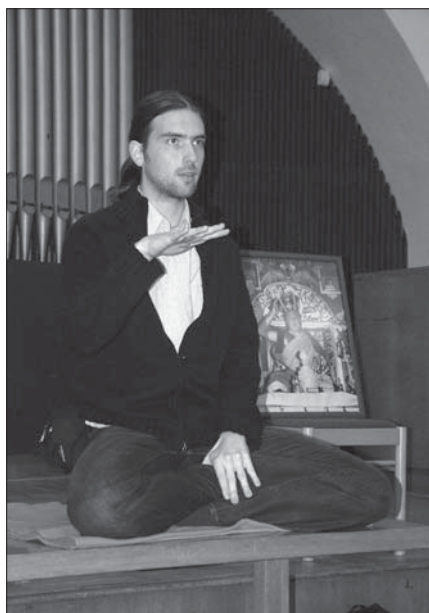
a klade hlavní důraz na meditaci a přímý přenos prožitku mysli z učitele na žáka. Její původ sahá k historickému Buddhovi Šakjamunimu. Po staletí se rozvíjela v Indii a posléze v Tibetu až do dnešní podoby.

V západním světě se dnes rozšiřuje zejména tzv. laický a jogínský směr buddhismu, který nejlépe vyhovuje moderním, nezávislým a samostatným lidem. Na rozdíl od mnišské tradice tato forma buddhismu nepřináší žádná omezení do každodenního či partnerského života.

Přednáška Romana Lauše představí buddhismus jako systém, který přináší informace o podstatě mysli a zahrnuje v sobě prvky náboženství, filozofie a psychologie. Pracuje s lidskou zralostí a kritičností a díky tomu se přímo dotýká běžného života.

„Buddhismus je tedy práce s myslí, která umožňuje každému plný rozvoj jeho vlastního potenciálu. Ukazuje principy, na kterých svět funguje, a tím ho umožňuje prožívat širším a zajímavějším způsobem,“ říká pětadvacetiletý Roman Lauš z Brna, který je spolumajitelem dtp firmy v překladatelském průmyslu s několika zaměstnanci.

Mimo to se Roman Lauš věnuje vydávání časopisu *Buddhismus dnes*, jehož je šéfredaktorem. Cestujícím učitelem se stal na konci roku 2003. Od té doby

Roman Lauš

Foto A. Janatová

přednáší v Česku i v zahraničí na základě pozvání z meditačních center.

Společnost *Diamantové cesty*, linie *Karma Kagjü*, je sdružením zastřešujícím více jak 40 meditačních center a skupin, v nichž se praktikování tibetského buddhismu zabývá několik set lidí. Díky tomu také patří k jedné z největších buddhistických komunit v České republice.

Alena Janatová

Společenský dům Jilm Vás zve...

Z únorového programu...

Pondělí 6. 2., 19.00 hod., audioviz. sal.

Filozofie života

Přednáší Viktor Gajdoš – škola Atia.

Čtvrtek 9. 2., 19.00 hod.,
audioviz. salónek

Srí Lanka – přednáška Toma Tetíka o jihoindickém ostrově z trochu jiného pohledu. Vstupné: 40 Kč

Pátek 10. 2., velký sál SD Jilm

Maturitní ples

ISŠ Vysoké nad Jizerou

Pátek 10. 2., 19.00 hod.,
audioviz. salónek

Buddhismus Diamantové cesty

Téma: Buddhismus jako způsob života,
přednáší Roman Lauš. Vstupné: 40 Kč

Sobota 11. 2., velký sál SD Jilm

Hasičský ples

Sobota 11. 2., audioviz. salónek

Kurz Reiki

Chcete se naučit jak pomoci svým dětem, rodině, blízkým přátelům a také sami sobě? Hledáte štěstí a harmonii v životě? Reiki může být jedním z kroků, který vás přivede blíže k tomuto cíli. Pokud máte zájem přijďte se naučit pracovat s energií Reiki na dvoudenní seminář prvního stupně Reiki (konaného pod záštitou Reiki asociation International). Seminář povede Tomáš Tetík.

Cena semináře: 1100 Kč.

Pro bližší informace (přesný termín a přihlášení se – počet účastníků na semináři je omezen) volejte tel.: 777 690 979, informace také naleznete na web stránkách [ww.atitlan.wz.cz](http://www.atitlan.wz.cz)

Pondělí 13. 2., 8.00 a 9.30 hod.,
velký sál SD Jilm

Jak si princezna vzala draka

Divadelní představení pro MŠ a ZŠ. Veselou hranou pohádku uvádí divadlo Gordia Praha. Vstupné: 30 Kč

Čtvrtek 16. 2., 19.30 hod.,
velký sál SD Jilm

Věrní abonenti

Děj vynikající komedie autora Antonína Procházky je umístěn do prostředí

divadla a vychází ze skutečné události. Hlavní postava – divák Ríša v hereckém podání Václava Vydry – je vystavena lákavému, ale nebezpečnému citovému dobrodružství. Osud Ríši se náhle začne prolínat s děním na jevišti, kde divadelní scény rozehrávají množství humorných a fantazijních situací. Hrají: V. Vydra, J. Boušková, K. Hrachovcová, A. Procházka aj. Vstupné: 200/190/180 Kč

Pátek 17. 2., velký sál SD Jilm

Ples policie

Pondělí 20. 2., 19.30 hod.,
velký sál SD Jilm

Robert Křesťan a Druhá tráva

Zveme vás na koncert nejznámější bluegrassové kapely v Čechách, která v letošním roce oslaví již 15 let od svého založení. Kapela skvělých hudebníků představí největší hity, se kterými sklízela úspěchy i na turné ve Spojených státech. Vstupné: 150/140 Kč

Pondělí 20. 2., 19.00 hod.

Filozofie života

Přednáší Viktor Gajdoš – škola Atia.

Pátek 24. 2., velký sál SD Jilm

Maturitní ples SPŠT Jilemnice

Sobota 25. 2.

Ples Vavříneček

Neděle 26. 2., 15.00 hod.,
velký sál SD Jilm

Dětské odpoledne

Zveme děti a rodiče na dětské zábavné odpoledne s diskotékou – uvádí DJ Cake, spoustou her, soutěží o ceny a zavřené papírovou bitvou. Pořadem bude provázet známý moderátor z čarodějnic Lukáš Teplý. Vstupné: 30 Kč

Z vystoupení skupiny Brouci.

Foto P. Mendřická

Připravujeme na březen:

Taneční kurz pro pokročilé a začátečníky

V roce 2006 opět budeme otevírat taneční kurz pro pokročilé a začátečníky – dospělé. Kurz bude zahájen 24. 3. 2006 v 18.00 hod. pokročilí a 20.30 hod. začátečníci.

Taneční kurz bude obsahovat 5 výukových lekcí a 6. lekci – prodlouženou. Cena kurzu: 600 Kč. Přihlášky a informace v kanceláři SD Jilm tel.: 481 544 070.

12. festival – Březen měsíc divadla

- 3. 3. Hrdý Budžes – DS Vicena Ústí nad Orlicí
- Nebe na zemi – DS J. K. Tyl Hořice (*termín bude upřesněn*)

- 11. 3. Doma – DS Karolinka
- 16. 3. Reality show – Divadelní spolek Frída, účinkují: K. Magálová, M. Trnavský, R. Novák, J. Hansman
- 20. 3. Lhář – DS Červený Kostelec
- 23. 3. Velká zebra – účinkují: O. Vetchý, K. Hrachovcová, J. Dulava, N. Boudová aj.
- 27. 3. Revizor – Divadlo v Roztocké Jilemnice
Změna termínu vyhrazena!
- 30. 3. Světem muzikálu – večer hitů ze slavných muzikálů v nastudování divadla Perplex Brno

Najdi svou cestu

Seminář o práci s energií a učení šamana Billa Clemense z Quatemaly. Cena semináře: 600 Kč. Přihlášky předem na tel. č.: 777 690 979.

Kino 70 Jilemnice v únoru 2006

2 čtvrtek 17.30 h 20 h	NOČNÍ LET Lisa k smrti nerada létá, ale hrůza, která se jí zmocní během nočního letu do Miami, nemá se strachem z létání nic společného. Režie: Wes Craven. Hrají: Rachel McAdams, Cillian Murphy. USA – titulky/thriller. <i>Vstupné: 55 Kč — od 15 let přístupný</i>
5 neděle 17.30 h 20 h	RESTART Film vypráví o mladých lidech, kteří se noc co noc obklopují barevnými kostýmy, hlasitou hudbou, alkoholem a stále novými partnery. Režie: Julius Ševčík. Hrají: Lenka Krobotová, Anna Polívková, Jan Řevai. ČR/Finsko/drama. <i>55 Kč — mládeži přístupný</i>
7 úterý 17.30 h 20 h	JESKYNĚ Uprostřed hlubokého lesa narazí tým vědců na ruiny opatství ze 13. století, které stojí na vchodu do obrovského systému podzemních chodeb. Místní biologové najmou nejlepší tým světových jeskynních potápěčů, kteří v jeskyni neobjeví pouze nový ekosystém, ale úplně nový živočišný druh. Režie: Bruce Hunt. Hrají: Cole Hauser, Mooris Chestnut. USA – titulky/akční horor. <i>65 Kč — od 15 let přístupný</i>
9 čtvrtek 17.30 h 20 h	OLIVER TWIST Oscarový režisér Roman Polanski znovu oživí román Charlese Dickense o mladém sirotkovi, který se přimotá k partě kapsářů. Hrají: Ben Kingsley, Barney Clark. (Natáčeno v České republice.) GB/ČR/Francie – titulky/rodinné drama. <i>60 Kč — do 12 let nevhodný</i>
14 úterý 17 h (!) 20 h	KING KONG Teprve teď se vrací král – příběh, který filmoví fanoušci již důvěrně znají. Přesto si režisér Peter Jackson s využitím nejnovějších technologií dovolil znovu oživit gigantické monstrum. Hrají: Adrien Brody, Naomi Watts, Jack Black, Andy Serkis ad. USA – titulky/dobrodružný. <i>70 Kč — mládeži přístupný</i>
16 čtvrtek 17.30 h 20 h	A CO KDYŽ JE TO PRAVDA? Život po životě je krásný... Režisér Mark Waters svedl dohromady Reese Witherspoon (<i>Pravá blondýnka</i>) a Marka Ruffala (<i>Piková trojka</i>). Jeden žije v normálním světě a druhý je zřejmě již mrtvý. I když se nemůže jeden druhého dotknout, funguje to mezi nimi skvěle. USA – titulky/skvělá komedie. <i>65 Kč — od 12 let přístupný</i>
21–22 úterý 17.30 h 20 h středa 17.30 h	JAK SE KROTÍ KROKODÝLI Marie Poledňáková, autorka komedie století <i>S tebou mě baví svět</i> a dalších úspěšných snímků <i>Jak dostat tatínka do polepšovny</i> a <i>Jak vytrhnout velrybě stoličku</i> se po šestnácti letech vrátila k filmové režii a vytvořila opět strhující příběh. Prokázala svou jedinečnost, smysl pro humor i mistrovství a znovu diváky pobaví v laskavé rodinné komedii. Hrají: Miroslav Etlzer, Ingrid Timková, Jiří Mádl, Žofie Tesařová, Tomáš Peč, Václav Postránecký ad. <i>70 Kč — mládeži přístupný</i>

<p>23 čtvrtek 19 h</p>	<p>FILMOVÝ KLUB: BRAZIL Fantaskní svět a absurdní chování jeho obyvatel nám jsou jaksi podivně podvědomé. Proslulé vynikající podobenství od člena Monty Python. Režie: Terry Gilliam. Hrají: Jonathan Pryce, Robert DeNiro, Katherine Helmond ad. Cyklus: <i>Současní režiséři</i>. <i>Pro členy FK 35 Kč, pro nečleny 55 Kč — od 18 let přístupný</i></p>
<p>24 pátek 17.30 h</p>	<p>KUŤÁSEK A KUTILKA Pší pohádka, Cvrček a bombardón, Kuťásek a Kutilka, Potkali se u Kolína a další. <i>35 Kč — mládeži přístupný</i></p>
<p>28 úterý 17.30 h 20 h</p>	<p>DOOM Nad třemi díly legendární počítačové hry Doom probdělí nadšení příznivci akčních stříleček bezpočet nocí. Nastal čas, aby ve šlépějích hry vykročilo i její filmové zpracování. Režie: Andrzej Bartkowiak. Hrají: Carl Urban, The Rock, Rosamund Pike. USA/ČR – titulky/akční horor. <i>55 Kč — od 15 let přístupný</i></p>

Informace SDJ

Změna programu kina a výše vstupného je vyhrazena. K základnímu vstupnému je připočítán poplatek 1 Kč ve prospěch Státního fondu pro rozvoj české kinematografie. Objednané vstupenky na programy Kina 70 a SDJ si vyzvedněte do 5 dní od zámluvy, poté budou dány do volného prodeje. *Adresa kina:* Kino 70, Roztocká 500, 514 01 Jilemnice. Tel. kancelář: 481 544 070, pokladna: 481 545 040. Předprodej vstupenek na programy Společenského domu Jilm je možný i v Informačním centru na jilemnickém náměstí.

Na **březem** připravujeme: Elizabeth-town (2. 3.), Anděl Páně (5. 3.), Hra s nevěrou (9. 3.), Domino (11. 3.), Narnie (14. 3.), Finty Dicka a Jane (21. 3.), Návrat (FK, 23. 3.), Hele kámo, kdo tu vaří (29. 3.).

Redakce neručí za obsah uvedených příspěvků a tyto příspěvky nemusí být tožné s jejím názorem.

Jilemnice zpravodaj města. Odpovědný redaktor PaedDr. Jan Luštinec. Redakční rada: Ing. Josef Cerman, Jiří Dvořák, Ing. Petr Faistauer, Ing. Mgr. Martin Horák, PaedDr. Václav Hartman, Jan Kubát, Dr. Karel Kupka, Mgr. Kateřina Pourová. Sazba a zlom: *ProGrafIS* Jilemnice. Tisk – obálka: ZAMA s.r.o., vnitřní listy: A90 PRESS-FOTO Jilemnice 500. Vydavatel: Město Jilemnice, Masarykovo náměstí čp. 82, 514 01 Jilemnice, IČO 275808, periodicitu: vychází měsíčně, den vydání: k 1. příslušného měsíce. Počet výtisků: 1150 ks. Povoleno odborem kultury Okr. ú. Semily: ev. č. 14/89. Cena 10 Kč. Uzávěrka březnového čísla: 7. února 2006.

Obálka: Titulní strana – foto Daniel Zajíc. Zadní strana: Krkonošské vrcholky z ptáčích perspektivy – foto Jakub Mareš.

